

sta pošteno plačo od viničarja, ker sta bežé po vinogradu kolje podirala in trla. Lesa ni imel torej nobeden nič. Obupal sem že gledé presmeca, kar mi prinese v soboto naš delavec celo butaro šibovja. Spletel mi je doma tako dolg presmec, da me je v nedeljo metal po poti v cerkev in domov, kadar je količkaj potegnil veter. — Noža pa le nisem videl več.

Listje in cvetje.

Nekaj cvetličja iz pesništva.

(Nabira in razkazuje St. pl. Orlovič.)

Č Sinekdoha.

Poleg metafore imamo še dva prenosa, sinekdoho in metonimijo, ki ju nekateri uklepajo v jedno skupino, ker sta si res močno podobna. Tukaj se namreč ne zamenjujejo predmeti mej seboj radi podobnosti kakor v metafori, marveč radi neke medsebojne zvezne, ki je pri sinekdohi bolj zvunjanja, skoro bi rekeli, mehanična, kažoč se v širnem ali ožjem obsegu, pri metonimiji pa bolj notranja, miselna. Ker sta obe precej obsežni, ju tudi mi ločimo in govorimo najprej posebej o sinekdoli.

Glavna reč je tukaj delitev: ali se vzame del mesto celote, ali pa celota mesto dela po znanem latinskom izreku: „*pars pro toto*“ ali „*totum pro parte*“. In po tem znaku še lažje spoznavamo sinekdoho, ako si najprej mislimo, da je del drugačen kakor celota, n. pr. nimam svojega ognjišča (= hiše); vzeli so ga pod streho (= v hišo); v hlevu stoji petero glav ali repov (= živalij); v potu obraza si služi kruh (= živež in druge potrebsčine).

Večkrat so pa posamezni deli, iz katerih obstoji celota, jednak ali slični; tu pa nastane sinekdoha, ako se postavi:

a) v r s t a namestu razreda, n. pr. to je lepa žival (= konj); po zraku ptica (= škrjanec) kroži, itd.;

b) r a z r e d namestu vrste, pojedina oseba namestu občnega imena, na primer: v gozdu so doma volce (= zveri); Nimrod' (= lovec); Job (= trpin), itd.;

c) abstraktno ime mesto konkretnega, na primer: sedanja mladost (= mladina, mlađi ljudje);

č) jednina za množino, n. pr. sovražnik (= sovražniki) je pridrl; Francoz (= Francozi) je bil potolčen itd.;

d) določeno število za nedoločeno, n. pr. tisoč (= veliko) let; stonoga žival (= z mnogo nogami);

e) jeden izmej jednakih delov, v katere se dá razkrojiti celota, na primer: dobra kapljica (= pijača), lepo zrno (= žito);

f) celota mesto jednakih delov, na primer: morje (= morski valčki) pluska ob bregove, zemlja (= prst) ga knije.

Sinekdoha je tudi, če pridevnik zastopa samostalnik, n. pr. Vsemogočni, namesto Bog; vi mladi (= mladi ljudje). — Semkaj spada tudi slučaj, ko stoji samostalnik poleg substantivovanega pridevka v obliki prilastka, na primer: temina noči (= temna noč).

Z g l e d i s i n e k d o h e :

Turška roka pokončala

Z domom mojim dom je tvoj.

(Stritar.)

Iz boja vojaki domov
Pod rodni se vračajo krov

Oj, koliko jasnih je lic! (A. Funtek.)

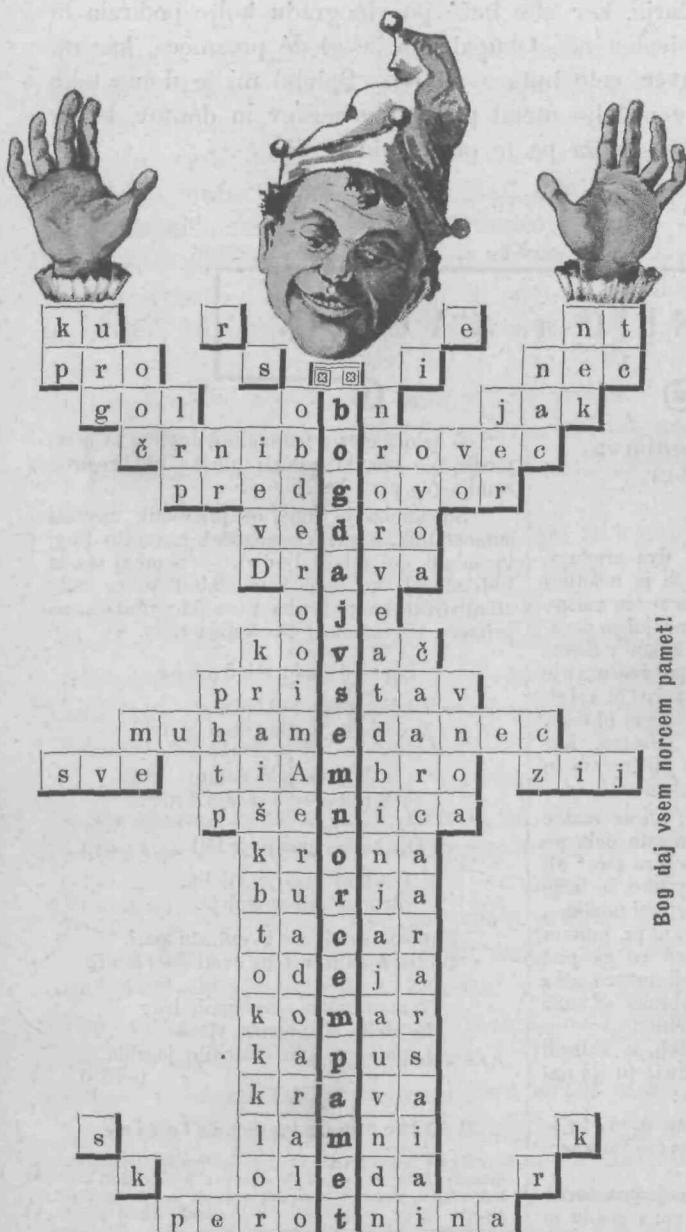
Potihnil glas je vijolin,
Strunar odbrenkal je. (Gregorčič.)

Stotisoč svetil na zvezdišču gorí,
Stotisoč čutil v tem svetišču plamtí.
(Gregorčič.)

Temna zelen planinskih trav
In vedra višnjevost višav
Lepo se v njih (valovih) je zlila.
(„Soci.“)

R e š i t e v p u s t n e z a s t a v i c e .

Prav so uganiili: Sajovic Gridon, tretješolec v Kranju; Faturjev Ivanek na Rakeku; Kopričnik Fanči, Huber Mici, Hrastnik Mici, Šapla Anica in Milavec Pepe, gojenke č. gg. šolskih sester v Mariboru; Kunej Alojzija, Zupan Mar., učenki, Cerjak Jožef, Kunej Ferd., Ašič Karol, učenci v Podrsedi; Novak Julija, učenka V. razr. v Senožečah; Mimi Rantova, poštna uprav. na Dobrovi; Skrinjar Miroslav, dijak v Trstu; Salberger Adolf, prvošol. v Kranju; Klun Jožef, četrtošolec v Novem mestu; Jugovič Franja, načučiteljica v Kranju; Osana Tinica in Milka, učenki pri svetem Duhu nad Krškim; Bončar Boštjan, Drganc Franc, Krajgher Primož, Kukla Jurij, Senčar Marko, osmošolci v Ljubljani; Zupančič Janko, učitelj v Kolovratu; Meglič Berta, učenka IV. razr. na Vranskem; Poldka Rott ova, učenka IV. razr. v Stari cerkvi; Funčuh Miroslav, učenec v Spod. Idriji; Praprotnik Nežika, Sporn Jul., Kudi Lizika, Smaja Jerica, Vovšek Micika, Brložnik Franica, Čulk Liza, Lah Micika, Kot Rezika, Rössner Malč, Muhovec Micuka, učenke III. razr. v Braslovčah; Gomilšek Minka, učenka I. slov. mošč, šole pri gg. uršulinkah v Ljubljani; Šlamberger Marinka, Rajh Matilda, Pušenjak Josipina, Repič Irma, Gorjek Alojzija, učenec IV. razr. v Ljutomeru; Pivk Leop., Šinkovec Florijan, Božič Josip, učenci V. razreda

češ, da bode rešitev za nekatere — prepozna, prav kakor tista o medvedu: Gospod je imel zaprtega medveda v kletki, ki jo je pa nekaj polomil. Nekdo se pošali in pošiće gospodu pismeno sporočilo tako-le:

V ^{da} Pri T ^{da!} A ^m ne! ^č

To pa vam bodi, mladi čitatelji, nova zastavica. Ugibajte pridno, morda vam pové vaša bistra glavica, je li doseglo to čudno pisemce svoj namen, ali ne. Zato priobčimo konec te medvedove zgodbice še prihodnjič.

„*Vrtec*“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogom vred za vse leto 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr.
— Uredništvo in upravnštvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ant. Kržič**. — Natisnila Katolička Tiskarna v Ljubljani.

Bog daj vsem norcem pameti!

c. kr. ljud. šole v Idriji; Kotar Janez, v Breginju; Baš Otokar v Celju; Kobal Ferdinand, v Idriji; Cof Ivan, četrtošolec v Kranju; Jelenec Micika in Jož, Nemančič Ana na Božakovem; Kunšt Mic, učenka II. razreda na Polzeli; Rozman Pavla, Bezljaj Franja, učit. kandid. v Ljubljani; Petrin Ana, učenka III. razr. na Rečici; Vovko Fr. in Ahacič Jurij, dij. v Ljubljani; Pirc Stana in Ciril v Ljubljani; Gartner Anica, učenka na Čatežu ob Savi; Zenčovich Ema in Virginija pri sv. Miklavžu; Kamp Stana, Marjan in Verica na Golniku pri Tržiču; Čenčič Viktor, drugošolec v Kranju; Grile Gabrijel, dij. II. v višje gimn. v Ljubljani; Jeraj Jožef, učenka III. r. na Rečici; Einspieler Fr., Sepach Ant. Seničar Fr., Šveiger Jos., dijaki, Mogolič Pavl., Einspieler Stančanja, Binter Silvana, gospodinčica Novem mestu; Pernat Josip, Glušič Josip, Tischler Rudolf, učenci III. razr. na Rečici, Grizold Antonija, Kupšič Mar., Skrbinek Angelica, učenke III. razr. v Rusah; Hrašovec Bogomil, učenec IV. razreda okol. šole v Celju; Struncelj Jozef, učenka III. razreda na Rečici; učenci in učenki II. razreda na Rakeku; Gologranc Konrad, učenec IV. r. v Celju; Čancar Franca in Julika, deklaci pri sv. Juriju ob Taboru; Omladič Matija, Drobinc Emerik, Grah Janez, Glavnik Fr., Strjanšek Andrej, Žibret Jak, Balant Tone, Remič Jan, Rizmal Vincenc, učenci v Braslovčah; Svetina Iv., četrtošolec v Kranju; Vrečko Zora, Kecko Vladimir, učenca okol. šole v Celju; Ažmar Ciril, Ciber Jakob, Dolenec Matej, Urbas Iv. in Zorko Franjo, tretješolci v Ljubljani; Pihlar Terez. Žalar Filem, Brumen Mar. in Vrzal Pavlina iz IV. razr., Kolar Alojzij iz III. razr. v Ljutomeru; Šmid Gašper, prvošolec v Kranju; Križančić Mar., Koroša Mar., Osterre Anica, Razlag Ivanka, Spindler Alojzija, učenke pri steni Križu blizu Ljutomeru; Suhač Matej učenec IV. r. okol. šole v Celju; Vilman Franjo, četrtošolec v Kranju; Juvancič Marjetka, Petrič Franciška in Micička, Podboj Iv., Turek Marija, učenke v Planini; Belec Nežika, Sagaj Metnika, Stanetič Franciška, Stuhec Žefika, učenke V. razreda pri sv. Križu blizu Ljutomeru; Šlamberger Anton, Kartin Herbert, Schreiner Henr., gimnazijci v Mariboru; Kacjan Franc, učenec v Luki; Flander Kasper, učenec v Novakih pri Cirknem; Bibek Jožek, kurjač v Žimici pri Mariboru; Punčuh Miroslav, učenec v Spod. Idriji; Kramar Anton, mizar v Mateni pri Igri; Grum Franciška, Končina Dragotina, Poglajen Ana, Pasquotti Rezika, Vrhunc Franciška, gojenke Lichtensturnovega zav.; Žihor Pavla in Al., učenca v Vurbergu; Požar Cyril in Vlad., učenca na Trati; Wohinz Karol v Kresnicah.

Dostavek: Urinila sta se bili po nesreči dve tiskovni pomoti, jedna v korist, jedna v škodo rešilec. Pa vendar se je yse lepo izteklo. Neki šegat rešilec tam iz Menisijske nam je še ponagajal,